

Nieprzystosowanie i problemy z nauką ucznia uzdolnionego artystycznie

Data dodania: 2010-06-20 23:13:26

Autor: monika garbacka

Jest to studium przypadku uczennicy uzdolnionej, charakteryzującej się predyspozycjami wokalnolubnymi— muzycznymi, a jej problemami szkolnymi.

I. Identyfikacja problemu

Nasze liceum zawsze sprzyjało młodzieży uzdolnionej artystycznie. Od lat młodzi utalentowani ludzie wybierali naszą placówkę ze względu na dobrą atmosferę, możliwość rozwijania swoich zainteresowań i talentów oraz przychylność i tolerancję grona pedagogicznego. Jednakże to właśnie wśród młodzieży uzdolnionej artystycznie obserwuje się problem nieprzystosowania do panujących zasad czy obowiązujących norm, co w konsekwencji prowadzi do problemów z nauką i dużą absencją. W skrajnych przypadkach może dochodzić do wypaczeń takich jak: alkoholizowanie się, narkotyzowanie, czy też prowokowanie sytuacji zagrażających życiu.

Dlatego też szkoła, zaraz po rodzicach ma wspierać w wychowaniu i kształtowaniu osobowości dziecka. Zadaniem szkoły jest przygotowanie młodego człowieka do uczestniczenia w życiu jako jednostki społecznej, dojrzałej i odpowiedzialnej.

II. Geneza i dynamika zjawiska

W roku szkolnym 2007/2008 objęłam wychowawstwo w klasie Ic, do której została rekrutowana uczennica uzdolniona artystycznie. Wykazywała predyspozycje wokalnolubno-instrumentalne, które jak dowiedziałam się od matki uczennicy, stanowią tradycję rodzinną kultywowaną również przez Ewę. Przy organizowaniu ślubowania klas pierwszych uczennica ujawniła swój talent muzyczny. Ewa począwszy od klasy pierwszej angażowała się we wszelkie działania na rzecz szkoły jak też środowiska lokalnego. Oprócz regularnych ćwiczeń wokalnych, uczęszczała na zajęcia Szkolnego Koła Teatralnego i chóru. Działała charytatywnie czynnie angażując się w akcję krwiodawstwa, prowadziła zajęcia z ratownictwa medycznego, uczestniczyła we wszystkich imprezach szkolnych, brała udział w konkursach piosenki anglojęzycznej, zresztą zdobywając najwyższe laury. Jej zaangażowanie w życie szkoły było widoczne i godne podziwu. Uczennica również wydawała się usatysfakcjonowana własnymi sukcesami. Jednak już po kilku miesiącach nauki zaczęły pojawiać się niepokojące sygnały. Uczennica miała dużą ilość ocen niedostatecznych z poszczególnych przedmiotów i dość niską frekwencję. Na zakończenie pierwszego semestru, pojawiły się pierwsze zagrożenia oceną niedostateczną z przedmiotów takich jak język angielski, matematyka, biologia. Nauczyciele również sygnalizowali niepokojące zmiany w zachowaniu uczennicy. Stała się apatyczna, wyobcowana, jednocześnie nękała ją

zmienne nastroje, była drażliwa i wybuchowa. Jej zaległości w nauce nawarstwiały się, przybywało coraz więcej ocen niedostatecznych, pojawiły się wagary. W tym samym czasie jak dowiedziałam się od koleżanki uczennicy, Ewa wygrała casting, który zagwarantował jej angaż w teatrze muzycznym. Był to punkt zwrotny w jej życiu. Niestety dla tak młodej i niedojrzałej osoby był to źródło ogromnej frustracji. Uczennica nawet podjęła decyzję o rezygnacji ze szkoły. Postanowiłam działać:

- zaproponowałam uczennicy osobistą rozmowę
- zaprosiłam mamę uczennicy do szkoły na rozmowę
- zaaranżowałam spotkanie dla Ewy i jej mamy z pedagogiem szkolnym.

Czynności te wykonałam w celu:

- udzielenia pomocy i wsparcia psychicznego uczennicy
- znalezienia wspólnie z rodzicem, wyjścia z trudnej dla Ewy sytuacji
- próby wpłynięcia na zachowanie dziewczyny
- nakłonienia Ewy do pozostania w szkole i kontynuowania edukacji.

III. Znaczenie problemu

Pomoc w tym wypadku była konieczna. Zarówno uczennica jak i jej matka nie mogły być pozostawione same sobie, gdyż wywołałoby to jeszcze większą frustrację Ewy i pogłębiło przygnębienie matki z powodu bezradności wobec zachowania córki. Dodatkowo uczniowie widząc notoryczne wahanie nastroju, wybuchowość lub ostentacyjne obrażanie się uczennicy, zaczęli izolować ją od grupy.

IV. Prognoza:

- **pozytywna**

Po próbie realizacji zaproponowanych rozwiązań miałam nadzieję, że Ewa zmieni swoje zachowanie i nastawienie do otoczenia, odnajdzie wewnętrzny spokój, nie przerwie kształcenia, wyrówna braki edukacyjne i przystąpi do matury, poprawi swoje relacje z rówieśnikami.

- **negatywna**

Zdawałam sobie sprawę, że pozostawienie problemu bez rozwiązania wywoła dramatyczne skutki. Zachowanie Ewy ulegnie pogorszeniu, zwiększy się absencja, aż wreszcie uczennica przerwie edukację. Jej niestabilność emocjonalna może pchnąć ją w stronę środków psychoaktywnych, w których dziewczyna może szukać sposobu rozwiązania swoich problemów, co z kolei doprowadzić może do uzależnienia.

V. Propozycje rozwiązania

Przed wszystkim zaczęłam od szczerzej rozmowy z Ewą o jej problemie. Zaproponowałam, że pomogę w przeanalizowaniu wszelkich argumentów za i przeciw rzuceniu szkoły i rozpoczęciu pracy w teatrze. W tym celu skorzystałyśmy z analizy SWOT. Starłam się aby Ewa zrozumiała jakie korzyści może przynieść jej decyzja, jednocześnie ukazując jakie zagrożenia z tego płyną. Następnie poruszyłam problem dokonywania ważnych wyborów życiowych na lekcji wychowawczej. Również zaproponowałam klasie odegranie scenek dramy między skonfliktowanymi osobami: przerażoną matką a zbuntowaną, nastoletnią córką, która chodzi na wagary i ma problemy z nauką; gwiazdą estrady a reporterami (paparazzi); aplikantem starającym się o pracę a przyszłym pracodawcą, tak aby móc przedyskutować problem Ewy z jej rówieśnikami. Ponadto zachęciłam Ewę do skorzystania z dodatkowej oferty edukacyjnej w naszej szkole w celu uzupełnienia zaległości.

VI. Wdrażanie oddziaływań

Lekcja wychowawcza przy zastosowaniu dramy to ciekawe doświadczenie dla wszystkich uczestników ze względu na niespodziewany obrót sytuacji przy wcielaniu się w różne role i próbę ukształtowania pewnych zachowań. Dzięki tym działaniom Ewa miała możliwość zdystansowania się od własnego problemu, spojrzenia na niego z innej perspektywy, bez emocji. Jednocześnie poznała zdanie rówieśników na ten temat i sposoby radzenia sobie w trudnych sytuacjach. Zajęcie te również miały na celu pomoc w kształtowaniu osobowości i odpowiedzialności tak aby móc funkcjonować w społeczeństwie.

Dodatkowo zaproponowałam matce uczennicy stały kontakt ze mną jako wychowawcą w celu monitorowania postępów w nauce i frekwencji Ewy. Następnie skłoniłam Ewę do ograniczenia jej zaangażowania w różne przedsięwzięcia jedynie do zajęć przygotowujących do matury. Od 2009 roku uczennica zaczęła uczęszczać na zajęcia rozwijające kompetencje kluczowe z języka angielskiego, biologii i matematyki realizowane przez naszą placówkę w ramach programu unijnego.

VII. Efekty oddziaływań

W efekcie podjętych przeze mnie działań udało się spełnić prognozy pozytywne. Uczennica nie rzuciła szkoły, zaczęła sukcesywnie poprawiać swoje oceny. Przestała wagarować. Dzięki uczestnictwu w zajęciach przygotowujących do matury, Ewa przystąpiła do egzaminu w maju 2010 i zdała wszystkie egzaminy ustne. Jeśli chodzi o zachowanie uczennicy, zapanowała nad swoimi emocjami i zmiennym nastrojem przez co znów została zaakceptowana przez zespół klasowy. Na dzień dzisiejszy Ewa odrzuciła propozycję pracy w teatrze i dała sobie szansę na zdobycie wykształcenia.

Opracowała: Monika Garbacka

Literka.pl Literka.pl